

עין משפט ונר מצוה

קבו א מיי פ"ב מהל' יו"ט הל"א סמג לאון עה טוש"ע או"ח סי' תל"א סעי' ה':

קבו ב מיי פ"ג מהל' אסורי מנזה הל"ד והל"א יא':

קבו ג ד מיי פ"ט מהל' שחיטה הל"ב סמג עשין קב טוש"ע יו"ד סימן נח סעי' י':

קבו ד מיי שם הל"ט טוש"ע שם סעי' ז':

קנ ו מיי שם טוש"ע שם סעי' ו':

קנא ז ח מיי שם הל"ז והל"א יח טוש"ע שם ס"ג:

קנב ט י ב מיי שם הל"ז טוש"ע שם סעי' ז':

קנב ל מיי שם פ"ט הל' יד טור שם:

שיטה מקובצת

א צפרניו נועץ כשהוא שוחה ליפול כל שעה: **ב** עוף שנחבט שנפל על כרחו: **ג** וקדמיה איהו לצייב אפי' מלמעלה למטה כו' איהו הוא קדא שיטת הס"ח: **ד** כרי ע"ג הקרקע ונפל עוף עליה: **ה** טחוף ואינו קשה. גיב ג"א בס"י רמף:

רבינו גרשום

הבהמה נופלת לארץ מן הרחם ואין חוששין משום ריסוק. תניא דמסייע אלא כל כרחו: **א** וקדמיה כלומר תניא דמסייעא כל' **א** דביח' הרחם אין בו משום רסוק אברים דהא קא חזינן דארס' בן יומא שמד שנולד מטמא ביבמה ואין חוששין לריסוק איברים דאם חוששין לריסוק איברים לא היה מטמא ביבמה דמכשור ולא מחמת אנוס. הכא במאי עסקינן כגון שיצא דרך דופן אפי' תימא בית הרחם יש בו משום ריסוקי איברים ולא תסייע ליה מהא ברייתא דתונוק דמיטמא ביובה דהכא במאי עסקינן כגון שיצא דרך דופן. מתיבי עגל שנולד ביום טוב שחטין אותו ביו"ט כלומר ואי אמרינן יש בו משום ריסוקי איברים אמאי שחטין אותו ביו"ט הכא במאי עסקינן כגון שיצא דרך דופן דאין בו משום ריסוקי איברים: והא קתני סיפא ושרין שנולד ומתו עמו כלומר בכור אם נולד ומתו עמו שזה מן המוכן (ואמר) דיכול לשוחט ביו"ט. ואי מוקמת רישא שיצא דרך דופן ואי דרך דופן בכור מי קדוש דרך דופן. הכא במאי עסקינן כגון שחטין ע"ג קרקע כו' לעולם לא מוקמינן שיצא דרך דופן. והכא במאי עסקינן עגל שנולד ביו"ט שחטין אותו ביו"ט שחטין ע"ג קרקע ודאי אם היה מרוסק לא היה עומד ע"ג קרקע: בית המטבחין אין בו משום ריסוק איברים כלומר כשפליק הבמה

כשרוצין לשוחטה: גניחותיה כלומר קרלו נשמע כמו שהיה מרוסק: **ב** הכה על ראשה כלומר המטה שהכה אותו היה ארוך שנגיע ראשה ועד זנבה או הכה בזנבה והיה ארוך שהגיע לה עד ראשה אין חוששין לריסוק איברין משום חוט השדרה ואי שלים חוטרא אפלא דגבה כלומר שהיה המטה קצר דשלים אפליגה דגבה חוששין היכא דשלים חוטרא דלא נפסק חוט השדרה. ואי אית ביה קטרי חוששין אפי' היה ארוך המטה שהלכה לה מראשה ועד זנבה חיישין לריסוק איברין משום קיטרי ואי מחייה אפסקיה כלומר דאם היה (כלי) מכה לרחבה שלא הכה לארכה מראשה לזנבה חיישין שלא יפסק חוט השדרה: בדיקה ודאי בעיא. כלומר אם הכה אותה או נפלה והיה חושש משום ריסוק איברים. ועמדה אינה צריכה לשחות מעת לעת אבל בדיקה בעיא דלא יתא בה אחת מיי"ח טרפות. פשטה יד לעמוד אפי"ם שלא עמדה. עקרה רגל להלך כו' כלומר מה דאמרינן הלכה אפי' בדיקה נמי לא בעיא

נא:

מודה רבי שמעון אָענין קדשים. לא הוה נריך כּאן לדברי רבי יוחנן דבבבבב עסקינן דתלי רחמנא בפטר רחם וקדשים גופייהו לא יליף ר"ש אלא מבכור לידה לידה כדאמר בריש יואל דופן (מה דף מ). ולרבותא נקט הכא **צריכה מעת לעת אבל בדיקה ודאי בעיא**. אכל לא עמדה בעיא ודאי

מעת לעת ובעיא נמי בדיקה כדמתן לקמן (דף נו.). דרסה וטרפה זכותל או שריי'תמה זמהה נריך מעת לעת ואמר בגמרא משום ר"א ינאי אחת זו ואחת זו נריכה בדיקה וא"ת והא תניא צפ' התערובות (בבבבב דף ע:.) נתעברה צשור שנעצדה צו עזירה בכלאים ונטרפה ובגמרא (דף עד:) פריך האי טרפה היכי דמי אי ידע ליה לשקלה אי דלא ידע ליה מנא ידע ששני ר"ל דלעירב צנפולה ופרין צנפולה לבדיקה ומשני קסבר עמדה נריכה מעת לעת הלכה נריכה בדיקה והשתא על כרחך עיקר שנייה לא הוי מעמדה נריכה מעת לעת דאכמי לבידיקה צהילון ועוד דכיון דמעת לעת סגי אמאי קתני ייעו עד סיסמאצו אלא עיקר שנייה מהלכה נריכה בדיקה וכיון דאין מרזיה שום דבר צמה שאומר עמדה נריכה מעת לעת ל"ל למימר הכי הא כ"ע מודו הכא דעמדה אינה נריכה מעת לעת ונראה דגרסי' התם עמדה אינה נריכה מעת לעת אע"ג דלא נריך ליה התם נקטיה אגב הלכה צעיא בדיקה: **והלכתא היכא דנפלה מן הגג בדלא ידעה ועמדה ולא הלכה צריכה בדיקה ואינה צריכה מעת לעת ואם הלכה אפילו בדיקה נמי לא צריכה)** אמר אמימר משמיה דרב דימי מנהרדעא נפולה שאמרו צריכה בדיקה כנגד בני מעיים אמר ליה מר זוטרא הכי אמרינן משמיה דרב פפא יצריכה זוטרא הכי אמר מר בר בריה דרב נחמיה לרב **אשי סימנין מאי א"ל** הסימנין קשין הן אצל נפילה אמר רב יהודה אמר שמואל **עוף שנחבט על פני המים כיון ששט מלא קומתו דיו ו'לא אמרן אלא מומטה למעלה אבל מלמעלה למטה מיא הוא דאשפלו ואי מיא קיימי לית לן בה יואי שדא ציבי וקדמיה הא קדמיה יגלימא מתיח חיישינן דלא מתיח לא חיישינן** **עוף ומעופף לא חיישינן איזלא ומקרבי קיטרי חיישינן לא מקרבי קיטרי לא חיישינן** כיתנא דעביד בטוני חיישינן דהאי גיסא ודהאי גיסא לא חיישינן אסורייתא חיישינן כיתנא דדייק ונפיץ לא חיישינן דייק ולא נפיץ חיישינן דעביד ביזרי כיון דאיכא ביה קטרי חיישינן דקתא חיישינן דקדקתא לא חיישינן נברא חיישינן תימחתא לא חיישינן קיטמא נהילא חיישינן לא נהילא לא חיישינן חול

וחוליותיה ואם הלכה אפילו בדיקה לא צעיא: **אע"ג דלא עמדה**. ואינה נריכה שהייה מעת לעת: **ננערה לעמוד אע"פ**. שלא פשטה ידה אלא נתחזקה ורלמה לעמוד: **היכא דנפלה מן הגג**. בלא ידעה דאי ידעה הא אמרינן [ע"א] דלמדה נפשה: **כנגד בני מעיין**. שמא נקרע רוב החיליות או ייקצו הדקין: **כנגד כל החלל**. משום צצירת רוב כלעות או עקירת חוליות: **סימנין מאי**. מי צעי בדיקה שמא נעקרו: **עוף שנחבט**. שונפל על כרחו על פני הנהר ואיכא למיחש לריסוק: **כיון ששט מלא קוממו**. הוה ליה להליכה שאינה נריכה בדיקה: **ואי מיא דקיימי**. כגון אגניסין: **לום לן צה**. דאפילו מלמעלה למטה שפיר דמיט: **ואי שדי ליצי**. ואם היו קסמי עינים מושלכין צנהר: **וקדמיה**. איזו לציצי גמלמעלה למטה צמיל דלא קיימי שרי דכיון דקדמיה איזו לציצי איזו דקא שט: **גלימא**. פרוש על גבי יתדות צאזרי: **ומסית**. שפיר ונפל עוף עליו: **חיישינן**. לריסוק וצעי שדמיה דכיון דמתיה שפיר קשה הוא: **עוף ומעופף**. ואם כפולה הטלית ואפילו ממוחה: **לא חיישינן**. דאינה נמתחת יפה: **איזלא**. עוף שנפל צרשת הפרושה צאזרי: **אי מיקרבי קיטרי**. קשרי החוטין צזהם סמוכין זה לזה תמיד: **חיישינן**. שמא הקשרים רסקוהו: **היסנא דעציד צטוני**. פשתן העשוי צצילות צצילות: **חיישינן**. שהרי קשה הוא: **דהאי גיסא ודהאי גיסא**. אם נפל על גדי הצצילה מכאן ומכאן צהשמטה: **לא חיישינן**. דכי מטי עלייהו משתמיק ומשתמיט ולא מלקי ליה: **אסורייתא**. צצילות של קנים: **היסנא דדייק (ונפיץ)**. צצוט צטוד"ה צלע"ז: **ונפיץ**. אשקוש"א: **לא חיישינן**. אם שטוח על גבי קרקע ונופל עוף עליו: **דייק ולא נפיץ**. צצרי הגצעולין מלקין העוף: **דעציד צזירי**. חיישינן. אם נפל עוף עליהן: **דקדקתא**. דקה מן הדקה וגם היא נעורת: **לא חיישינן**. אם יש ממנה כרי על גבי ירקרקע ונופל עוף עליהן לא חיישינן לפי שהיא רכה: **נצרה**. סיב הגדל קצבי הדקלים ומייבצין אותו ונחלק לרצועות ומופשלין ממנו צבלים וכל זמן שלא נעשה רצועות הוא קשה: **היסמחא**. לאחר שחלקוהו לרצועות להאי נצרה כמו שעושין לקליפת עץ הקרוי טי"ל: **היסמא נהילא**. מרוקד צנפה נכצש ונעשה קשה: **לא נהילא**. אינו נכצש וכל שעה הוא אטטופק ואינו קשה:

וחוליותיה ואם הלכה אפילו בדיקה לא צעיא: **אע"ג דלא עמדה**. ואינה נריכה שהייה מעת לעת: **ננערה לעמוד אע"פ**. שלא פשטה ידה אלא נתחזקה ורלמה לעמוד: **היכא דנפלה מן הגג**. בלא ידעה דאי ידעה הא אמרינן [ע"א] דלמדה נפשה: **כנגד בני מעיין**. שמא נקרע רוב החיליות או ייקצו הדקין: **כנגד כל החלל**. משום צצירת רוב כלעות או עקירת חוליות: **סימנין מאי**. מי צעי בדיקה שמא נעקרו: **עוף שנחבט**. שונפל על כרחו על פני הנהר ואיכא למיחש לריסוק: **כיון ששט מלא קוממו**. הוה ליה להליכה שאינה נריכה בדיקה: **ואי מיא דקיימי**. כגון אגניסין: **לום לן צה**. דאפילו מלמעלה למטה שפיר דמיט: **ואי שדי ליצי**. ואם היו קסמי עינים מושלכין צנהר: **וקדמיה**. איזו לציצי גמלמעלה למטה צמיל דלא קיימי שרי דכיון דקדמיה איזו לציצי איזו דקא שט: **גלימא**. פרוש על גבי יתדות צאזרי: **ומסית**. שפיר ונפל עוף עליו: **חיישינן**. לריסוק וצעי שדמיה דכיון דמתיה שפיר קשה הוא: **עוף ומעופף**. ואם כפולה הטלית ואפילו ממוחה: **לא חיישינן**. דאינה נמתחת יפה: **איזלא**. עוף שנפל צרשת הפרושה צאזרי: **אי מיקרבי קיטרי**. קשרי החוטין צזהם סמוכין זה לזה תמיד: **חיישינן**. שמא הקשרים רסקוהו: **היסנא דעציד צטוני**. פשתן העשוי צצילות צצילות: **חיישינן**. שהרי קשה הוא: **דהאי גיסא ודהאי גיסא**. אם נפל על גדי הצצילה מכאן ומכאן צהשמטה: **לא חיישינן**. דכי מטי עלייהו משתמיק ומשתמיט ולא מלקי ליה: **אסורייתא**. צצילות של קנים: **היסנא דדייק (ונפיץ)**. צצוט צטוד"ה צלע"ז: **ונפיץ**. אשקוש"א: **לא חיישינן**. אם שטוח על גבי קרקע ונופל עוף עליו: **דייק ולא נפיץ**. צצרי הגצעולין מלקין העוף: **דעציד צזירי**. חיישינן. אם נפל עוף עליהן: **דקדקתא**. דקה מן הדקה וגם היא נעורת: **לא חיישינן**. אם יש ממנה כרי על גבי ירקרקע ונופל עוף עליהן לא חיישינן לפי שהיא רכה: **נצרה**. סיב הגדל קצבי הדקלים ומייבצין אותו ונחלק לרצועות ומופשלין ממנו צבלים וכל זמן שלא נעשה רצועות הוא קשה: **היסמחא**. לאחר שחלקוהו לרצועות להאי נצרה כמו שעושין לקליפת עץ הקרוי טי"ל: **היסמא נהילא**. מרוקד צנפה נכצש ונעשה קשה: **לא נהילא**. אינו נכצש וכל שעה הוא אטטופק ואינו קשה:

כשרוצין לשוחטה: גניחותיה כלומר קרלו נשמע כמו שהיה מרוסק: **ב** הכה על ראשה כלומר המטה שהכה אותו היה ארוך שנגיע ראשה ועד זנבה או הכה בזנבה והיה ארוך שהגיע לה עד ראשה אין חוששין לריסוק איברין משום חוט השדרה ואי שלים חוטרא אפלא דגבה כלומר שהיה המטה קצר דשלים אפליגה דגבה חוששין היכא דשלים חוטרא דלא נפסק חוט השדרה. ואי אית ביה קטרי חוששין אפי' היה ארוך המטה שהלכה לה מראשה ועד זנבה חיישין לריסוק איברין משום קיטרי ואי מחייה אפסקיה כלומר דאם היה (כלי) מכה לרחבה שלא הכה לארכה מראשה לזנבה חיישין שלא יפסק חוט השדרה: בדיקה ודאי בעיא. כלומר אם הכה אותה או נפלה והיה חושש משום ריסוק איברים. ועמדה אינה צריכה לשחות מעת לעת אבל בדיקה בעיא דלא יתא בה אחת מיי"ח טרפות. פשטה יד לעמוד אפי"ם שלא עמדה. עקרה רגל להלך כו' כלומר מה דאמרינן הלכה אפי' בדיקה נמי לא בעיא

אלו טרפות פרק שלישי חולין

מטמא צויצה. אם ילא ממנו וזב: **ואי ס"ד יש צו משום ריסוקי אצרים**. הרי חולה הוא וזו אחד משצעה דרכים שהזב נצדק צבן דצז אינו מטמא צאונם [בכרימות מ: דכתיב (ויקרא טו) צז מנצשרו שיהא צשרו כמות שהוא שלם ולא צאונם: דרך דופן. ע"י סס וצין הוא וצין

אמו חזין ואין לומר שלאחר שמתה אמו חזין ואין לקי"ל צמסכת נדה (דף מד.) הוא מייית צרישא: **עגל שנוול צי"ע**. אין כאן משום מוקצה ששרי מוכן היה אגב אמו ושוחטין אותו צו ציוס. אלמא משום ריסוקי אצרים נמי לית ציה: **ושוין**. תנאי דפליגי צמסכת ציה (דף כו:.) גבי צכור שנוול צו מוס צי"ט ושוין דאפילו האוסר שנוול צו ציוס מוס משום דמוקצה היה צין השמשות ממחמת איסור קדשים צחוץ אכל אם נולד היום ומתו עמו מוכן הוא שלא נאסר מעולם דלא צמעי אמו היה מוכן אגב אמו ומותר דצכור אינו קדוש עד שיוול וכשנוול הרי מומו עמו וראוי לישחט צחוץ: **דרך דופן מי קדיש**. צצכורה דצענין מוס לישחט צמדינה: **מודה ר"ש**. אע"ג דפליג צמסכת נדה (דף מ.) גבי יואל דופן ואמר הרי הוא כילוד ויושצת עליו ימי טומאה וטהרה התם הוא דאיתרצאי מואם נקצה תלדט לרצות יואל דופן אכל לענין קדשים מודה שאינו קדוש דכתיב כי יולדט פרט ליואל דופן (לעיל דף לז:.) **הכא צמאי עסקינן**. הא דקתני מותר צו ציוס ולא חייש לריסוק אצרים: **כגון שפפרים ע"ג קרקע**. ננער לעמוד ותחצ פרוסותיו לעמוד דאמרינן לקמן גבי פפולה עמדה מנפילתה אינה נריכה מעת לעת: **צוס המצנחים**. כשמפליין אותו לארץ לשוחטו אפילו ממקום גצוה: **דנפל**. צצית המצנחים: **קל גניחותיה**. כמו (צ"ק דף פ.) גונח מלצו פלינדרי"ש צלע"ז. שנשמע קול יללתו כשנפל: **מנא לן הא**. דלא חייסת לריסוק: **פצרינו נועץ**. כשהוא איזושהי ליפול כל שעה הוא מתחזק צצפורניו עד שאינו נופל מגובה: **עמדה**. אמתניתין קאי שנפלה מן הגג ועמדה ולא הלכה אינה נריכה שהייה מעת לעת: **אכל בדיקה צעיא**. צצוט השדרה ובצצירת רוב כללות ובצקירת חוליא. וזיכאל דלא עמדה אפילו צדקונה ונמואלת שלמה טרפה משום הכצט שנחפצקו פצקיה

וחוליותיה ואם הלכה אפילו בדיקה לא צעיא: **אע"ג דלא עמדה**. ואינה נריכה שהייה מעת לעת: **ננערה לעמוד אע"פ**. שלא פשטה ידה אלא נתחזקה ורלמה לעמוד: **היכא דנפלה מן הגג**. בלא ידעה דאי ידעה הא אמרינן [ע"א] דלמדה נפשה: **כנגד בני מעיין**. שמא נקרע רוב החיליות או ייקצו הדקין: **כנגד כל החלל**. משום צצירת רוב כלעות או עקירת חוליות: **סימנין מאי**. מי צעי בדיקה שמא נעקרו: **עוף שנחבט**. שונפל על כרחו על פני הנהר ואיכא למיחש לריסוק: **כיון ששט מלא קוממו**. הוה ליה להליכה שאינה נריכה בדיקה: **ואי מיא דקיימי**. כגון אגניסין: **לום לן צה**. דאפילו מלמעלה למטה שפיר דמיט: **ואי שדי ליצי**. ואם היו קסמי עינים מושלכין צנהר: **וקדמיה**. איזו לציצי גמלמעלה למטה צמיל דלא קיימי שרי דכיון דקדמיה איזו לציצי איזו דקא שט: **גלימא**. פרוש על גבי יתדות צאזרי: **ומסית**. שפיר ונפל עוף עליו: **חיישינן**. לריסוק וצעי שדמיה דכיון דמתיה שפיר קשה הוא: **עוף ומעופף**. ואם כפולה הטלית ואפילו ממוחה: **לא חיישינן**. דאינה נמתחת יפה: **איזלא**. עוף שנפל צרשת הפרושה צאזרי: **אי מיקרבי קיטרי**. קשרי החוטין צזהם סמוכין זה לזה תמיד: **חיישינן**. שמא הקשרים רסקוהו: **היסנא דעציד צטוני**. פשתן העשוי צצילות צצילות: **חיישינן**. שהרי קשה הוא: **דהאי גיסא ודהאי גיסא**. אם נפל על גדי הצצילה מכאן ומכאן צהשמטה: **לא חיישינן**. דכי מטי עלייהו משתמיק ומשתמיט ולא מלקי ליה: **אסורייתא**. צצילות של קנים: **היסנא דדייק (ונפיץ)**. צצוט צטוד"ה צלע"ז: **ונפיץ**. אשקוש"א: **לא חיישינן**. אם שטוח על גבי קרקע ונופל עוף עליו: **דייק ולא נפיץ**. צצרי הגצעולין מלקין העוף: **דעציד צזירי**. חיישינן. אם נפל עוף עליהן: **דקדקתא**. דקה מן הדקה וגם היא נעורת: **לא חיישינן**. אם יש ממנה כרי על גבי ירקרקע ונופל עוף עליהן לא חיישינן לפי שהיא רכה: **נצרה**. סיב הגדל קצבי הדקלים ומייבצין אותו ונחלק לרצועות ומופשלין ממנו צבלים וכל זמן שלא נעשה רצועות הוא קשה: **היסמחא**. לאחר שחלקוהו לרצועות להאי נצרה כמו שעושין לקליפת עץ הקרוי טי"ל: **היסמא נהילא**. מרוקד צנפה נכצש ונעשה קשה: **לא נהילא**. אינו נכצש וכל שעה הוא אטטופק ואינו קשה:

וחוליותיה ואם הלכה אפילו בדיקה לא צעיא: **אע"ג דלא עמדה**. ואינה נריכה שהייה מעת לעת: **ננערה לעמוד אע"פ**. שלא פשטה ידה אלא נתחזקה ורלמה לעמוד: **היכא דנפלה מן הגג**. בלא ידעה דאי ידעה הא אמרינן [ע"א] דלמדה נפשה: **כנגד בני מעיין**. שמא נקרע רוב החיליות או ייקצו הדקין: **כנגד כל החלל**. משום צצירת רוב כלעות או עקירת חוליות: **סימנין מאי**. מי צעי בדיקה שמא נעקרו: **עוף שנחבט**. שונפל על כרחו על פני הנהר ואיכא למיחש לריסוק: **כיון ששט מלא קוממו**. הוה ליה להליכה שאינה נריכה בדיקה: **ואי מיא דקיימי**. כגון אגניסין: **לום לן צה**. דאפילו מלמעלה למטה שפיר דמיט: **ואי שדי ליצי**. ואם היו קסמי עינים מושלכין צנהר: **וקדמיה**. איזו לציצי גמלמעלה למטה צמיל דלא קיימי שרי דכיון דקדמיה איזו לציצי איזו דקא שט: **גלימא**. פרוש על גבי יתדות צאזרי: **ומסית**. שפיר ונפל עוף עליו: **חיישינן**. לריסוק וצעי שדמיה דכיון דמתיה שפיר קשה הוא: **עוף ומעופף**. ואם כפולה הטלית ואפילו ממוחה: **לא חיישינן**. דאינה נמתחת יפה: **איזלא**. עוף שנפל צרשת הפרושה צאזרי: **אי מיקרבי קיטרי**. קשרי החוטין צזהם סמוכין זה לזה תמיד: **חיישינן**. שמא הקשרים רסקוהו: **היסנא דעציד צטוני**. פשתן העשוי צצילות צצילות: **חיישינן**. שהרי קשה הוא: **דהאי גיסא ודהאי גיסא**. אם נפל על גדי הצצילה מכאן ומכאן צהשמטה: **לא חיישינן**. דכי מטי עלייהו משתמיק ומשתמיט ולא מלקי ליה: **אסורייתא**. צצילות של קנים: **היסנא דדייק (ונפיץ)**. צצוט צטוד"ה צלע"ז: **ונפיץ**. אשקוש"א: **לא חיישינן**. אם שטוח על גבי קרקע ונופל עוף עליו: **דייק ולא נפיץ**. צצרי הגצעולין מלקין העוף: **דעציד צזירי**. חיישינן. אם נפל עוף עליהן: **דקדקתא**. דקה מן הדקה וגם היא נעורת: **לא חיישינן**. אם יש ממנה כרי על גבי ירקרקע ונופל עוף עליהן לא חיישינן לפי שהיא רכה: **נצרה**. סיב הגדל קצבי הדקלים ומייבצין אותו ונחלק לרצועות ומופשלין ממנו צבלים וכל זמן שלא נעשה רצועות הוא קשה: **היסמחא**. לאחר שחלקוהו לרצועות להאי נצרה כמו שעושין לקליפת עץ הקרוי טי"ל: **היסמא נהילא**. מרוקד צנפה נכצש וכל שעה הוא אטטופק ואינו קשה:

ריסוק. ומ"ט דכי מתיח קשה הוא ומרסק לא מתיח לא חיישי' דרך אצל נפילה. עייף ומיעף לא חיישינן כלומר ואי כפול לא חיישינן דרך הוא. איזיל ומקריב (כמו קטרי) קיטרי חיישינן למישלש בלע"ז ומקריבה קיטרי שמקריבין האיזיל זה לזה חיישינן דאמרינן על קיטרי נפל אבל לא מקריב קיטרי אמרינן ביתנים נפל. כיתנא דדייק ולא נפיץ חיישינן דקשה הוא ולא משריק דעביד ביורי חיישינן כלומר אם יש לו גבעולין. **א** דעביד (כשתי חבילות) מהאי גיסא ומהאי גיסא לא חיישינן כלומר איטני מרחקין מהדרי לא חיישי' דאמרי' ביתנים נפל: דקתא חיישינן דק דקתא לא חיישינן. עפר תיחות זו דק דקתא לא חיישינן דמשריק דעביד כי זגא חבילה: נהילא חיישינן שעשויה ככברה ודאי לא משריק ממתח חיישינן דבר שנולד סביב העץ שקורין טיל ומתקנין אותו לצורך חבלים ומתוחין אותו כעין רצועות והכי קאמר אי מתוקן ומתיח חיישינן דלא שריק נברא לא חיישינן כלומר נברא גדל בדקל: בר חממיצי וחופצי כלומר גייסנים ועודשים דחיישינן

מסורת הש"ס

א [נדה לה. ע"ש עה. כרימות מ:.] **ב** צצת קלו. צילה ו: **ג** צילה כו: **ד** מדה מ. ע"ז כג: **ה** צ"ל גניחותיה: **ו** ובחסי עד: **ז** רש"ל מ"ז, **ח** [גני הכריף עייף מיעף וכן גרסת ערוך עברך עף ג:.] **ט** [ויקרא יב,] **י** [שם כב,] **כ** [נע] צ"י וי"ד סי' נח ד"ה ועוף, **ל** [ונע"י מוס' צ"ק נ: דד"ה אם שהתא,]

לעזי רש"י

פליגדרש"י. האנת. בטוד"ה [בט"ד]. חבוט. אשקוש"א [אישקו"ש]. פשתן מנוער. פופרדי"ש. חבילות פשתן סורק. טי"ל. עץ תרזה.

מוסף רש"י

מבשרו. מנח אצרו ומתוקף יצרו (בכריות ח.). שוחטין אותו ביום טוב. ואינו מוקצה שרי צין השמשות ממי היה מוכן אגב אמו (שבת כז.). ושריו. ר' יהודה (ו') שמשין שחלקו ציוץין מומין ציו"ט צמסכת ציה. שאם נולד הוא ומצומו עמו שזה מן המוכן. ומותר לבקר מומו ציו"ט, דלא דמי כמתקן ציו"ט דלא איתמקד בליקולא (שם) שאין צוה משום מיקון ומשום דין, שלא ירסוה צו משום איסור מעולה. ודמיוקין לא לקמן כגון דתני דייני התם (בציצה כו:.) מודה היה ר"ש לענין קדשים. דנהמה שאלא דרך דופן פפולה לקרן, דגבי טומאה וטהרה דלמו הוא דקאמר ר"ש מרזיב המצו אם נקצה תלד, הסיף לן המצו לידה אחת כתיב כשנפל: **מנא לן הא**. דלא חייסת לריסוק: **פצרינו נועץ**. כשהוא איזושהי ליפול כל שעה הוא מתחזק צצפורניו עד שאינו נופל מגובה: **עמדה**. אמתניתין קאי שנפלה מן הגג ועמדה ולא הלכה אינה נריכה שהייה מעת לעת: **אכל בדיקה צעיא**. צצוט השדרה ובצצירת רוב כללות ובצקירת חוליא. וזיכאל דלא עמדה אפילו צדקונה ונמואלת שלמה טרפה משום הכצט שנחפצקו פצקיה

רבינו גרשום (המשך)

פשטה רגל להלך אפי"ם שלא הלכה: צריכה בדיקה כנגד בני מעיים שלא תהא ריסוק: קשין הן אצל נפילה לשון קשה כלומר לא חיישינן בסימנין שיהו מרוסקין: עוף שנחבט על פני המים כלומר וחיישינן מריסוק ריסוק איברים כיון ששט קומתו דיו מומטה למעלה כלומר דשט מומטה למעלה למים אבל בדרך הליכתו של מכל הוא דקא משפלו ליה וחיישינן משום ריסוק איברים. ואי איכא צביא כו' כלומר ואי איכא חתימה של עץ במים דשף בקרוב לעוף וקדמיה העוף לחתיכה של עץ איהו הוא דקא מסגי ולא חיישנא. גלימא מתוח חיישינן כלומר גלימא שהיה מתוח באויר ונפל העוף עליו חיישינן משום

^[1] קאת צ"ע דל"כ מאי מתיח רחמי מתיקין בן יומא דנמתא צויצה הא התם אינו נופל לארץ ויול דיוקל

^[2] מתיח הכה עד שלא יפסקו חוט השדרה שייך לעיל ע"א

^[3] מתיח הכה עד שלא יפסקו חוט השדרה שייך לעיל ע"א